

УСПІХ – ЦЕ НАШІ КРИЛА. ТВОРЧИСТЬ – НАШЕ ЖИТТЯ

(приурочено 70-річчю ЦДЮТ,
яке колектив відсвяткує у 2023 році)

Україна завжди славилася своєю самобутньою культурою. Головне її багатство – творчі, здібні, талановиті діти. Вони невіддільні в своїй широті, чистоті й оптимізмі, їх емоції справжні, правдивість незаперечна, мрії дивовижні. А прагнення рости, розвиватися, підкорювати нові творчі вершини є гідним прикладом для багатьох дорослих.

Саме таких ініціативних, обдарованих, талановитих дітей об'єднує в одну велику дружню сім'ю Центр дитячої та юнацької творчості відділу освіти Добропільської міської ради.

Впродовж багатьох років вихованці ЦДЮТ впевнено йдуть у доросле життя з любов'ю до музики, пісні, танцю, слову, образотворчому та декоративно-прикладному мистецтву; примножують славу рідного міста на міжнародних, всеукраїнських, обласних конкурсах і фестивалях; підтримують високий рівень України на світових сценах; стають новими зірками естради; підкорюють вершини танцювального Олімпу. Сотні юних талантів знайшли в цьому свою професію і справу всього свого життя.

А розкривають багатогранні таланти дітей, показують рівень майстерності, реалізують їх диво-мрії мудрі, талановиті, працездатні педагоги.

Можна позаздрити тому, як вони вмюють розгледіти і розвинути обдарування і здібності кожної дитини, на крилах творчості підкорювати вершини педагогічної майстерності, робити все можливе для того, щоб їх вихованці росли в повній гармонії почуттів, бажань і покликань.

Адміністрація ЦДЮТ

ЯКА ВОНА ЖІНКА-МАЙСТРИНЯ?

У сучасному світі постійно зростає роль і значення жінки. Все більше чарівної статі беруть активну участь у політичному, економічному, громадському та соціальному житті країни, не забуваючи при цьому про споконвічні жіночі цінності.

- Так які ж вони жінки – Майстрині?
- Дуже талановиті...

Саме такі Майстрині працюють керівниками гуртків художньо-естетичної та декоративно-ужиткової направленості в Центрі дитячої та юнацької творчості. Вони навчають вихованців своїми руками створювати безліч дивовижних шедеврів. Це про них далі піде мова...

Віолетта Мазій, керівник «Зразкового художнього колективу» арт-студії образотворчої майстерності «Колібри».

Саме до неї в один з березневих днів завітали юні журналісти студії ТБ і преси «Рожевий слон». Питань було безліч.

- У якій сім'ї Ви народилися?
- Мій батько вчитель російської мови і літератури. Мама все життя пропрацювала вихователем у дитячому садочку. Мої батьки любили книги, музику, природу. Вони завжди вчилися всьому новому.
- Хто прищепив любов до малювання?
- Моя мама дуже добре малювала і мені прищепила любов до цієї творчості.
- Чи пам'ятаєте свої перші малюнки?
- Звичайно, пам'ятаю. Ніщо мені не приносило таке задоволення, як малювання людей. Пам'ятаю з якою старанністю, ще в дитячому садочку, я малювала маму з дитиною на руках, коляски з немовлятами, принцес. Просто було нецікаво малювати чужі ідеї.
- Коли Ви осмислено зрозуміли, що хочете малювати?
- У дитинстві я ніколи не задавала собі питання «Чи хочу я малювати» або «Чи подобається це заняття», просто сідала і малювала. Причому. Щоб у малюнку був обов'язково якийсь сюжет, своя неповторна історія, своя казка.
- Коли зрозуміли, що захоплення хочете зробити своєю професією?
- Одного разу я зрозуміла, що моє захоплення малюванням може стати моєю професією. Я стала шукати можливості підвищити свій рівень в цьому прекрасному виді творчості.
- Де навчалися образотворчому мистецтву?
- Два роки я відвідувала ізостудію у ЦДЮТ, керівником якої був Кириченко В.А. Саме він навчив мене азам образотворчого мистецтва. Після закінчення школи я вчилася в ДГХУ (нині Донецький художній

коледж). Там я отримала величезний досвід у освоєнні академічного малювання, живопису, композиції, пластичної анатомії, ліплення з глини. Малювали, в основному, олівцями, сангиною, соусом, аквареллю, гуашшю, тушшю. Надалі, в міру професійного зростання, я захопилася живописом олійними фарбами, масляною і сухою пастеллю, аквареллю, а потім гелієвими ручками, малювання по тканині, акрилом.

Хочеться не зупинятися на досягнутому, постійно вдосконалюватися в даних техніках. Благо, що в образотворчому мистецтві немає меж, коли можна сказати: « все, я неперевершений майстер», можна розвиватися нескінченно, придумувати для себе все нові і нові вершини та підкорювати їх.

– Чи існує якась традиція в вашій сім'ї?

– У мене є власна традиція. Якщо я вибираюся на природу разом з родиною, обов'язково намагаюся взяти з собою папір, олівець або фарбу, щоб насолодитися малюванням «живої» природи. Це заняття надає особливого натхнення, відчуття осягнення якоїсь таємниці, завдяки якій ми здатні бачити красу: і в білих хмарах, і в сухій гільці, і в маленькій непоказній квітці з ніжними пелюстками.

Алла Кімеріна, керівник «Народного художнього колективу» студії образотворчого мистецтва «Фантазія»

Кожен має шанс стати великим, потрібно лише старанно працювати над собою. Але, мабуть, це складне завдання, щоб вирішити його самостійно. Тут потрібна допомога досвідченого педагога.

У ЦДЮТ наставник та вірний помічник для юних художників «Народного художнього колективу» студії образотворчого мистецтва «Фантазія» – Алла Кімеріна. Вона зацікавилася малюванням ще з дитячого садка, коли всім дітям вихователі роздавали олівці та давали можливість малювати, показуючи, як краще зробити зображення на аркуші. Маленька дівчинка відчувала себе щасливою, коли її робота опинялася серед найкращих.

У школі діти часто просили Аллу намалювати якогось персонажа з мультика і тим самим допомагали їй розвиватися як художник і посилювати ще більший інтерес до точного і правильного зображення об'єктів.

У Житомирі, куди переїхали її батьки із Чернігова (доречі, вони діти війни, родом із Полтавської області, у Чернігові працювали на будівництві ТЕЦ), дівчинка відвідувала «Будинок творчості». Там разом з іншими дітьми вона вчилася вигадувати та знімати мультіки, а трохи згодом почала ходити на заняття до художньої школи, яку заснував її учитель, заслужений працівник культури України, лауреат премії Шпака, кавалер ордена «За заслуги третього ступеня» Віктор Миколайович Шкурінський. У художній школі для неї повністю відкрився такий загадковий і прекрасний світ мистецтва.

Ставши студенткою Миргородського керамічного технікуму, Алла серйозно зацікавилася створенням виробів із кераміки та порцеляни. Після закінчення працювала художником-оформлювачем, а пізніше – у мистецькій лабораторії на Дружківському фарфоровому заводі, де мала можливість втілювати свої ідеї у виробництво.

А зараз уже рівно 20 років Алла Миколаївна працює керівником «Народного художнього колективу» студії образотворчого мистецтва «Фантазія», вчить своїх вихованців на крилах торчості створювати неймовірні сюжети, та втілювати яскраві ідеї у живопису.

Оксана Ганієва, керівник «Зразкового художнього колективу» дизайн-студії «Самородок»

Творчість у мені чи я у творчості? Чого більше? Часто ставила собі такі питання неодноразово. Точно знаю, що творчість зародилася в мені з перших днів мого життя.

Скільки себе пам'ятаю, змалку бачила образи, мислила образами, сприймала навколишній світ образами. З дошкільного віку любила майструвати, створювати щось для себе незвичайне з різних матеріалів, що траплялися під руку. На жаль, такого розмаїття та достатку художніх матеріалів у 70-ті та 80-ті роки практично не було. У всякому разі, у моїй сім'ї такого «добра» було занадто мало і обмежена кількість для моєї буйної фантазії і постійно «нудьгуючим» рукам.

Улюблені заняття в дитячому садочку і в школі, безумовно, – це образотворче мистецтво, трудове навчання, література. Будучи школяркою, плела на замовлення кашпо для квітів, штори на двері та гамачки, крутила штучні паперові троянди на продаж у квітковий кіоск. А першу свою стипендію витратила виключно на добрі фарби, пензлі, папір. Для мене це було цінніше, ніж дівочий шопінг та купівля речей.

В Артемівському педагогічному училищі та у Слов'янському педагогічному інституті вміло використала свої здібності, виготовляючи дидактичні ігри, наочні посібники, роздавальні картки для вчителів початкових класів, викладачів, вихователів дитячих садків. Працюючи у д/с №3 «Сонечко» 10 років, із задоволенням оформляла гурти, кабінети, музичні зали, павільйони, дитячі майданчики; виготовляла декорації до тематичних ранків, розписувала дитячі кімнати та ігрові зони різними казковими сюжетами.

Моїми вчителями були природа, книги, нагляд. Найвірнішим і найвідданішим поціновувачем мого «творіння» завжди була і є мама.

Ті здібності, які мені подарувала природа, ніколи не зраджувала, а намагалася розвивати у собі як могла. За книгами навчилася техніки макраме, малювала, як відчувала, підбирала відтінки завжди інтуїтивно, ніколи не поспішала викидати старі речі – було дуже цікаво їх перетворювати, як зараз прийнято говорити: «дарувати друге життя речам». Завжди намагалася виправити недолік, перетворюючи виріб у родзинку – саме так, знаходячи різні способи виправлення помилок, знаходила для себе і відкривала нові техніки.

Можу про себе сказати, що я самоучка і багато техніки освоїла, розкрила собі самостійно.

Робота в ЦДЮТ привнесла у моє життя нові знайомства, нові можливості, нові вершини – конкурси, фестивалі, виставки, обласні, всеукраїнські та міжнародні. «Стояла» біля витоків освоєння модульного оригамі в Донецькій області та нашого міста, з гідністю та високим рівнем представивши авторські роботи у техніці модульне оригамі на всеукраїнському та міжнародному рівнях. Пройшла курси «Ботанічний барельєф», «Флоїд - арт», «Інтер'єрний, об'ємний живопис», «Золочення поталлю». За останні 2 роки захопилася епоксидною смолою, пройшла курси та навчалася на майстер-класах у талановитих художників – майстрів України.

Нам залишається додати, що Оксана Ганієва не тільки створює своїми руками неймовірні вироби, але й дарує своїм маленьким «самородкам» красу та радість, а це найголовніше для них у мистецтві.

Редакція студії ТБ і преси «Рожевий слон»

